

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky: JUDr. Eva Behranová a sudcov: JUDr. Peter Duman a Mgr. Matúš Staríček v spore **žalobcov: 1.**

bytom zastúpený: Advokátska kancelária
JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r. o., so sídlom Sumavská 3, 821 08 Bratislava, IČO: 36 856 592, **2.** bytom

zastúpená: Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, IČO: 50 252 151, proti **žalovaným: 1. DPS financial consulting, s. r. o.**, so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpený advokátskou kanceláriou: PETKOV & Co s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 50 430 742, **2. DIFFEWA s. r. o.**, so sídlom Nám. Jozefa Herdu 1/579, 917 01 Trnava, IČO: 47 498 561, **3. DUPOS dražobná, spol. s r. o.**, so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, zastúpený advokátskou kanceláriou: PETKOV & Co s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 50 430 742, **o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných 1. a 3. proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 8C/36/2020-293 zo dňa 29. júna 2023, takto**

r o z h o d o l:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovia 1. a 2. **m a j ú** voči žalovaným 1. a 3. **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že dobrovoľná dražba, ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou

notárom JUDr. Petrom Opatovským na Notárskom úrade so sídlom v Trnave, vykonaná dňa _____ ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č _____ vedenom pre okres a obec Šaľa, katastrálne územie Šaľa, ako: parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape - parcelné číslo _____ o výmere _____, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, ktorý je umiestnený v zastavanom území obce a na ktorom je postavená bytová budova označená súpisným číslom; stavby - súpisné číslo _____, na parcele číslo _____, druh stavby: bytový dom postavený na ul. _____ byt - vchod: _____ podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku: _____, je neplatná. Výrokom II. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Právne rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ustanovením § 565, § 53 ods. 9, § 39, § 151a a 151b ods. 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 21 ods. 2, 5, § 33 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“).

3. Vecne súd prvej inštancie dôvodil tým, že rozhodujúcou otázkou pre posúdenie veci bolo, či došlo k platnému zosplatneniu úveru právnym predchodcom žalovaného 1. - OTP Bankou Slovensko, a. s. (v ďalšom texte „banka“). Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobcovia 1. (ako dlžník) a 2. (ako spoludlžník) uzavreli s bankou dňa 08.08.2014 Zmluvu o OTP REFINANC ÚVERE č. 057/3003/14SU. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebného úveru zabezpečeného nehnuteľnosťou v sume 32 000 eur. Úver bol poskytnutý s pohyblivou úrokovou sadzbou s fixáciou na 3 roky, s nemennou hrubou maržou 0,60 % počas trvania celého zmluvného vzťahu so základnou úrokovou sadzbou ku dňu podpisu zmluvy vo výške 3,99 % s výslednou úrokovou sadzbou 4,19 % ročne. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na 08.12.2034 s predpokladanou dobou trvania zmluvy 244 mesiacov. Dlžník sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 182,73 eura s tým, že posledná splátka je splatná dňa 08.12.2034 vo výške 179,78 eura. Dňa 08.08.2014 bola medzi žalobcami (ako záložcami) a bankou (ako záložným veriteľom) uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Záložným právom záložný veriteľ zabezpečil svoju pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 057/3003/14SU zo dňa 08.08.2014. Záložné právo bolo zriadené k nehnuteľnosti - bytu zapísanému na liste vlastníctva č. 4398 pre okres, obec a katastrálne územie Šaľa, byt č. 7, vchod 20, 1. podlažie v bytovom dome súpisné č. 58, na parcele 42 so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 5797/202504. Podľa čl. V ods. 1 uvedenej zmluvy, ak zabezpečovaná pohľadávka nebude riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva.

3.1 Súd prvej inštancie ďalej zistil, že banka listom zo dňa 11.01.2017 oznámila žalobcom, že meškajú so splácaním úveru viac ako tri splátky a boli vyzvaní na úhradu dlžnej čiastky vo výške 945,33 eura najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy. Žalobcovia boli v listine: „Posledná výzva pred zosplatnením“ poučení v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka o tom, že v prípade nevyrovnania záväzkov banka vyhlási úver za predčasne splatný, čo znamená, že dlžník stratí možnosť splácať úver mesačnými splátkami a banka bude oprávnená požadovať splatenie celého úveru do 10 dní odo dňa doručenia vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Žalobcovia v období od 11.01.2017 do 01.03.2017 uhradili veriteľovi sumu 986,86 eura.

3.2 Banka listinou zo dňa 19.05.2017 vyhlásila úver za predčasne splatný a oznámila žalobcom začatie výkonu záložného práva. V listine o zosplatnení úveru sa uvádza, že k 19.05.2017 je dlžná suma z poskytnutého úveru vo výške 663,88 eura. Žalobcom bolo bankou oznámené, že ich dlh ku dňu 19.05.2017 predstavuje sumu 29 813,45 eura a pozostáva z istiny 29 405,30 eura, z úrokov v sume 405,52 eura a z úrokov z omeškania 2,63 eura. V prípade nezaplatenia týchto súm banka považuje uvedený list za oznámenie o začatí výkonu záložného práva.

3.3 Notár JUDr. Peter Opatovský osvedčil priebeh prvej dobrovoľnej dražby konanej dňa 14.07.2020 na adrese: Mediahaus, Fraňa Mojtu 281/18, Nitra notárskou zápisnicou sp. zn. [redacted], NCRnz [redacted], NCRIs [redacted]. Predmetom dražby bola nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. [redacted] pre katastrálne územie Šaľa, byt č. [redacted], vchod [redacted] na adrese Šaľa, [redacted], ako aj parcela č. [redacted] zastavané plochy a nádvoría o výmere [redacted] so spoluvlastníckym podielom o veľkosti [redacted] k pozemku, ako aj spoločným časťami a zariadeniami domu a na príslušenstve. Na dražbe licitátor udelil príklep vydražiteľovi - žalovanému v 2. rade. Navrhovateľom predmetnej dražby bol žalovaný v 1. rade, ktorý nadobudol pohľadávku voči žalobcom od banky na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2019.

3.4. Z tabuľky predloženej žalovaným 1. dňa 08.07.2021 ako špecifikáciu dlžných súm ku dňu 11.01.2017, súd prvej inštancie zistil, že dlžná suma bola vo výške 945,33 eura a pozostávala z istiny 421,09 eura a dlžných úrokov 499,55 eura, úrok z omeškania bol 0,62 Eur. Od doručenia výzvy žalobcovia uhradili sumu vo výške 986,86 Eur. Táto suma pokrýva dlh z výzvy v sume 945,33 eura, ako aj úroky z omeškania v sume 0,62 eura, úroky z omeškania k 01.03.2017 vo výške 5,11 eura. Žalobcovia k 01.03.2017 uhradili dlh, ktorý bol uvedený vo výzve zo dňa 11.01.2017 a čiastočne uhradili splátku, ktorá bola splatná 08.02.2017. V čase vyhotovenia oznámenia o mimoriadnom zosplatnení pozostával dlh dlžníkov z istiny 294,04 eura a úrokov 423,99 eura. Banka v prípise zo dňa 19.05.2017 uviedla aktuálny dlh 663,88 eura, čo bola nesprávna suma, pretože dlh bol v skutočnosti vo výške 718,03 eura (294,04 + 423,99). Žalobcovia v období od 10.01.2017 do 19.05.2017 uhradili celkovo 1 042,15 eura.

3.5 Vzťah medzi žalobcami a bankou súd prvej inštancie vyhodnotil ako vzťah spotrebiteľský, ktorý sa riadi ustanoveniami § 52 a nasledujúcimi Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že podmienkou účinnosti výzvy na predčasné zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej dobe, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že uvedené právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Ak spotrebiteľ zaplatí zmeškané pohľadávky skôr ako veriteľ uplatnil právo, prípadné uplatnenie po takomto zaplatení zmeškanej pohľadávky je neúčinné - súd prvej inštancie tu poukázal na odbornú literatúru - JUDr. Jaroslav Krajčo Občiansky zákonník pre prax - vydavateľstvo Eurounion str. 759.

3.6 Súd prvej inštancie mal za preukázané, že výzvou zo dňa 11.01.2017 banka vyzvala žalobcov na úhradu omeškaných splátok vo výške 945,33 eura. V období od 11.01.2017 do 01.03.2017 žalobcovia zaplatili 986,86 eura, z čoho vyplýva, že žalobcovia uhradili to, na čo boli bankou vyzvaní výzvou zo dňa 11.01.2017. Listom zo dňa 19.05.2017 banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru s odôvodnením, že dlžná suma úveru bola vo výške 663,88 eura. Žalobcovia od banky neobdržali výzvu na úhradu omeškaných splátok,

ktorá je podmienkou toho, aby došlo k platnému zosplatneniu úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia vo svojom vyjadrení zo dňa 09.04.2021 uviedli, že predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 08.05.2017. V listine o zosplatnení úveru zo dňa 19.05.2017 sa však neuvádza, že k zosplatneniu došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 08.05.2017. K tomuto tvrdeniu však nebolo vykonané dokazovanie. Prvoinštančný súd ďalej konštatoval, že aby mohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru bolo povinnosťou banky upozorniť žalobcov na možnosť zosplatnenia a až po tomto upozorení v lehote nie kratšej ako 15 dní mohla banka úver zosplatniť. Pretože nedošlo k výzve, nedošlo ani k platnému zosplatneniu úveru. Nedodržanie týchto ustanovení činí právny úkon - zosplatnenie úveru - za úkon odporujúci zákonu (§ 39 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatný.

3.7. Prvoinštančný súd ďalej dôvodil tým, že vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, záväzok žalobcov voči banke nečinil sumu 29 813,45 eura, ale ku dňu 19.05.2017 bol dlh žalobcov len na omeškaných splátkach vo výške 663,88 eura. V zmysle § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur. Na základe tohto ustanovenia nebolo možné vykonať dražbu. Pretože nedošlo k platnému zosplatneniu dlhu vo výške 29 813,45 eura, nemohla byť táto pohľadávka platne postúpená na žalovaného 1., ktorý bol navrhovateľom dražby.

3.8 Žalovaní 1. a 3. namietali, že podľa hypotézy právnej normy § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zosplatniť úver možno aj za omeškanie trvajúce viac ako tri mesiace, a že spotrebiteľ má byť upozornený na právo zosplatniť úver. Z hypotézy právnej normy vyplýva, že spotrebiteľ ani nemá byť vyzvaný na plnenie dlhu a obsahovou náležitosťou upozornenia nemá byť výzva na základe dlhu. Nie je podstatné, aká suma bola uvedená vo výzve. Jediné čo mali žalobcovia preukázať je to, že v momente zosplatnenia úveru, neboli v omeškaní. Dlžníci boli upozornení listom z 11.01.2017, k zosplatneniu úveru došlo v máji 2017, a teda niet pochyb o tom, že uplynula lehota nie kratšia ako 15 dní, a že boli splnené všetky povinnosti kladené zákonom. K uvedenej námietke súd prvej inštancie v ods. 31 až 33 odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na čl. 2 ods. 2 základných princípov C. s. p. a v tejto súvislosti na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.12.2020 sp. zn. 5Cdo/36/2020 uverejnenom v zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu č. 1/2021, v zmysle ktorého právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 15.06.2022 sp. zn. 7CoCsp/32/2022 k náležitostiam predžalobnej výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

3.9 Žalobcovia vzniesli námietku premlčania iba v prípade, že by k platnému zosplatneniu dlhu došlo 19.05.2017. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, touto námietkou sa nezaoberal. Tiež sa nezaoberal premlčaním záložného práva, pretože žalobcovia túto námietku vzniesli tiež iba v prípade platného zosplatnenia úveru.

4. Rozhodnutie o trovách konania (výrok II. napadnutého rozsudku) súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) s tým, že žalobcovia žalovali (pôvodne) jednak neplatnosť dražby a tiež žiadali určiť neexistenciu záložného práva v prospech žalovaného 1. Žalobcovia mali úspech v časti žaloby o neplatnosť dražby a v časti určenia neexistencie

záložného práva boli neúspešní. Na základe pomerného úspechu sporových strán v spore súd prvej inštancie určil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali odvolanie žalovaní 1. a 3. z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

5.1 Podľa žalovaných súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku (ne)platnosti predčasného zosplatnenia úveru, na čo následne nesprávne posúdil aj ostatné s ňou súvisiace podružné otázky, ako sú otázka (ne)platnosti postúpenia pohľadávky zo strany banky na žalovaného v 1. rade či otázka údajného porušenia ustanovenia § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách v rámci napádanej dražby. Súd nesprávne interpretoval a aplikoval relevantné právne predpisy, najmä § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka. Nesprávne zistil obsah a nezohľadnil účel predmetných právnych noriem. Súd dostatočnú váhu neprikladá skutočnosti, že dlh, na zaplatenie ktorého banka dlžníkov výzvou z januára 2017 vyzvala, dlžníci (čiastočne) plnili v časovo významne dlhom období (od 11.01.2017 do 16.05.2019). V rámci tohto obdobia nielenže narastal dlh, na zaplatenie ktorého banka vyzvala dlžníkov výzvou zo dňa 11.01.2017, ale postupom času sa stali splatnými aj ďalšie splátky, a to splátky splatné dňa 08.02.2017, 08.03.2017, 08.04.2017 a 08.05.2017. V bode 29. odôvodnenia rozsudku prvoinštančný súd protirečivo na jednej strane uvádza, že zosplatnenie úveru zo dňa 19.05.2017 nebolo platné, no na druhej strane dospel k záveru, že ku dňu 19.05.2017 boli žalobcovia ako dlžníci v omeškaní so zaplatením sumy 663,88 eura. Na základe akých skutočností dospel súd k záveru, že tento ním ustálený dlh nie je z časti tvorený tým dlhom, na zaplatenie ktorého boli žalobcovia vyzvaní výzvou zo dňa 11.01.2017, v ktorej bol však tento dlh vyčíslený ku dňu 10.01.2017? Nie je zrejmé, na základe čoho (akého výpočtu) súd dospel k záveru, že dlžníci ku dňu 01.03.2017 zaplatili to (ten dlh), na čo boli bankou výzvou zo dňa 11.01.2017 vyzvaní. To, že žalobcovia k 01.03.2017 zaplatili sumu 986,86 eura, neznamená, že zaplatili v celom rozsahu ten dlh, na zaplatenie ktorého boli vyzvaní výzvou zo dňa 11.01.2017, pričom z výzvy je úplne jednoznačné, že výšku dlhu banka vypočítala k 10.01.2017, a nie k 01.03.2017, ktorý dátum banka z pochopiteľných dôvodov nemala ako poznať. Žalovaní 1. a 3. tvrdia, že ku dňu zosplatnenia úveru boli žalobcovia v omeškaní so splátkami splatnými 08.01.2017, 08.02.2017, 08.03.2017, 08.04.2017 a 08.05.2017, pričom zákonné predpoklady platného zosplatnenia úveru boli splnené. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre právo dodávateľa platne zosplatniť úver nevyžaduje, aby do upozornenia na možnosť využitia práva zosplatniť úver poňal výzvu pre dlžníkov na zaplatenie omeškaných splátok. Riadnym je aj také upozornenie, ktoré výzvu na plnenie omeškaných splátok neobsahuje. Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoCsp/32/2023, na ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozsudku poukazuje, nie je správne z dôvodu neprípustného rozširovania zákonných náležitostí upozornenia na možnosť zosplatnenia úveru. Hoci súd v bode 16. odôvodnenia rozsudku konštatuje, že vykonal dokazovanie okrem iného aj Zmluvou o úvere č. 057/3003/14SU zo dňa 08.08.2014, v odôvodnení rozsudku vôbec neuvádza, či sa dlžníci s bankou v predmetnej zmluve dohodli, že predčasná splatnosť úveru môže nastať len pre jednu konkrétnu omeškanú splátku, pre viac konkrétnych omeškaných splátok, alebo pre ktorúkoľvek omeškanú splátku. V tomto smere sa súd žiadnym spôsobom nevyrovnal so znením čl. VII. ods. 1 písm. a) v spojení s čl. VII. ods. 2 písm. e) úverovej zmluvy.

5.2 Odvolatelia dražbu považujú za platnú. Z čoho zároveň vyplýva, že za platné považujú i zosplatnenie úveru bankou ako aj zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej sa žalovaný 1. stal záložným veriteľom. Touto zmluvou žalovaný 1. titulom postúpenia nadobudol pohľadávku, za účelom uspokojenia ktorej sa dražba uskutočnila. Na dražbe súčasne nedošlo k porušeniu ustanovenia § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách.

5.3 Za relevantné obdobie na účely sporu odvolatelia považujú obdobie od 08.08.2016 (deň splatnosti 22. splátky) do 19.05.2017 (deň, v ktorom banka realizovala/využila svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka - požadovať od dlžníkov zaplatenie celého dlhu). V relevantnom období sa stalo splatnými celkom 10 splátok (5 splátok v roku 2016 - 8/2016, 9/2016, 10/2016, 11/2016 a 12/2016; a 5 splátok v roku 2017 - 1/2017, 2/2017, 3/2017, 4/2017 a 5/2017). Každá z nich s termínom splatnosti vždy k 8. dňu v mesiaci. Odvolatelia tu poukázali na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 20Cdo/4788/2017: „Povinnosť dlžníka plniť je tak dle stranami stanovené formulace pevně určená datem splatnosti pohľadávky, tj. patnáctým dnem každého měsíce; nedodržení data splatnosti, byť z důvodu dne pracovního klidu či státního svátku, má za následek prodlení dlžníka s možným zesplatněním celé pohľadávky.“ Ak by dlžníci platili riadne a včas všetky anuitné splátky, ich povinnosť by predstavovala sumu 1 892,20 eura. Dlžníci v tom období uhradili 1 286,37 eura, z toho 50 eur na poplatky. V čase zosplatnenia úveru boli žalobcovia nad všetku pochybnosť v omeškaní so splátkami splatnými 08.01.2017, 08.02.2017, 08.03.2017, 08.04.2017 a 08.05.2017. Banka výzvou zo dňa 11.01.2017, teda nepochybne v čase existujúceho omeškania dlžníkov so splácaním dlhu, upozornila na to, že v prípade pretrvania ich omeškania využije svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaní sú presvedčení, že banka využila svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v súlade so zákonom (v súlade so znením a obsahom kogentného § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na ktoré znenie na druhej strane nedbal súd prvej inštancie, čím sa dopustil neprípustného, svojvoľného dotvárania práva, ktoré na rámec zákona mení povahu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka z hľadiska jeho obsahu a účelu). Podľa odvolateľov bola banka oprávnená realizovať svoje oprávnenie zosplatniť úver pre ktorúkoľvek splatnú a omeškanú splátku, pretože takéto splátky sú nepochybne „neuhradeným splatným záväzkom“ v zmysle čl. VII. ods. 1 písm. a) úverovej zmluvy. Z hľadiska splnenia podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je podstatné výlučne to, či bol spotrebiteľ informovaný (upozornený) v čase svojho trvajúceho omeškania, ktoré pretrvalo až do momentu využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najmenej (ale aj viac) ako tri mesiace a kumulatívne, že sa upozornenie realizovalo v lehote nie kratšej (a teda aj dlhšej) ako 15 dní pred využitím tohto práva veriteľom. V posudzovanom prípade došlo podľa odvolateľov k splneniu všetkých relevantných skutočností. Zosplatnenie úveru banka vykonala platne, boli splnené aj podmienky platnosti postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalovaný 1. sa tak stal ako postupca záložným veriteľom žalobcov a bol oprávnený navrhnúť konanie dražby. Zabezpečená pohľadávka prevyšovala čo do istiny sumu 2 000 eur, neprišlo preto k porušeniu § 3 ods. 6 zákona o dobrovoľných dražbách.

5.4 Žalovaní 1. a 3. navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovaným 1. a 3. prizná voči žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov konania.

6. Žalobca 1. vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1. a 3. poukázal na vyčerpávajúce vysvetlenie myšlienkového postupu súdu prvej inštancie, ktorý viedol k vyhláseným napadnutým výrokom. Odvolatelia v odvolaní neuvádzajú žiadnu odvolaciu argumentáciu,

ktorá by bola spôsobilá spochybníť právny názor súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie svoj záver o neplatnom vyhlásení okamžitej splatnosti a z toho vyplývajúce ďalšie závery oprel o relevantné zákonné ustanovenia, pričom zároveň vysvetlil, ako ich aplikoval (ods. 24 - 33 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Stačí, aby súd reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (nálež Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 110/07). Preto nebolo potrebné, aby súd v odôvodnení reflektoval na najrôznejšie úvahy, rečnícke otázky a výpočty žalovaných 1. a 3., ktoré prezentujú aj v obsahu odvolania.

6.1 Podľa žalobcu 1. bola spornosť medzi stranami odstránená zrušujúcim uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/48/2022-260, ktorý zdôraznil, že podstatnou je skutočnosť, či žalobcovia boli do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní so splátkou, pre ktorú došlo k mimoriadnej splatnosti a pre ktorú mali byť vyzvaní, pre žiadnu inú. Preto je nerozhodné, či žalobcovia boli v omeškaní s inými splátkami, pokiaľ veriteľ mohol zosplatiť úver iba pre splátku, s ktorou boli žalobcovia v omeškaní a zároveň na ktorej omeškanie boli i upozornení v stanovenej lehote. Súd prvej inštancie, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu.

6.2 Veriteľ si pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru podľa žalobcu 1. nesplnil povinnosť upozorniť žalobcov na uplatnenie práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti. Žalovaní 1. a 3. v tejto súvislosti odkazujú len na výzvu zo dňa 11.01.2017, v ktorej veriteľ vyzval žalobcov na zaplatenie 945,33 eura, pričom túto sumu, na ktorej zaplatenie boli vyzvaní, žalobcovia zaplatili, ako súd prvej inštancie správne uviedol v ods. 26 odôvodnenia. Ak veriteľ evidoval nejaké ďalšie nezaplatené splátky, bol povinný žalobcov upozorniť pred vyhlásením okamžitej splatnosti na možnosť uplatniť si právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti. Žalobca 1. zdôraznil, že účelom výzvy pred zosplatením úveru nie je len splnenie si formálnej povinnosti varovať dlžníka pred hroziacim vyhlásením okamžitej splatnosti, ale poskytnúť mu zároveň reálnu možnosť vyhnúť sa uplatneniu takého práva zo strany veriteľa, inak by takéto upozornenie nemalo praktický význam. Žalobcovia po doručení výzvy zo dňa 11.01.2017 postupovali aktívne a sumu, na zaplatenie ktorej boli vyzvaní, uhradili, pričom oprávnene predpokladali, že sa tým vyhli vyhláseniu okamžitej splatnosti a veriteľ nie je oprávnený bez ďalšieho uplatniť takéto právo.

6.3 Výklad ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorí prezentujú žalovaní 1. a 3., popiera účel daného ustanovenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa. Nedáva totiž z pohľadu praktického života zmysel, aby veriteľovi stačilo v prípade omeškania dlžníka zaslať iba jedno upozornenie na možnosť vyhlásiť okamžitú splatnosť s tým, že v budúcnosti už veriteľ takéto upozornenie zasielať nemusí, aj napriek tomu, že predchádzajúcej výzve dlžník vyhovel. Porovnávať akúsi administratívnu záťaž s potenciálne likvidačnými účinkami okamžitej splatnosti úveru pre spotrebiteľa (viď ods. 29 odvolania) je podľa názoru žalobcu 1. absurdné a rozhodne nie v súlade s interpretačným pravidlom „zdravého rozumu“, na ktoré sa žalovaní odvolávajú. V ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa spomína upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. „Týmto právom“ sa v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka myslí právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Aj z uvedeného vyplýva, že za podklad pre vyhlásenie okamžitej splatnosti nemôže slúžiť akékoľvek predchádzajúce upozornenie na minulú splátku, ktorá bola uhradená, ale musí ísť o splátku, ktorú dlžník neuhradil, teda takú, pre ktorú prichádza do úvahy právo vyhlásiť okamžitú splatnosť. V tejto súvislosti súd v ods. 25 odôvodnenia správne poukazuje na názor jurisprudencie. Ak teda veriteľ vyhlasuje okamžitú splatnosť pre splátku splatnú 08.02.2017, nemôže ako podklad pre vyhlásenie

okamžitej splatnosti slúžiť výzva zo dňa 11.01.2017, ktorá sa vzťahuje na splátky, ktoré boli dlžníkom na základe výzvy uhradené. Žalobca 1. v tejto súvislosti zdôraznil, že zotrúva na svojom názore, že úver bol neplatne predčasne zosplatený pre splátku splatnú dňa 08.05.2017.

6.4 Žalobca 1. navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny a priznal žalobcovi 1. právo na náhradu odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalovaní 1. a 3. v odvolacej replike predovšetkým uviedli, že viazanosť súdu prvej inštancie názorom súdu vyššieho stupňa, ktorý rozhodoval o oprávnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu súdu nižšieho stupňa má svoje limity a nie je možné ju vnímať absolútne. Aby bolo rozhodnutie vyššieho stupňa záväzné pre súd nižšieho stupňa, musí byť samotné rozhodnutie i závery súdu vyššieho stupňa z neho plynúce náležite vysvetlené. Podľa žalovaných boli závery odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení nedostatočne vysvetlené, predčasné, povrchné a teda arbitrárne, v dôsledku čoho súd prvej inštancie nebol viazaný závermi odvolacieho súdu. Odvolací súd podľa žalovaných neposúdil vec zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré prichádzali do úvahy. Žalovaní zdôraznili, že právny poriadok nechráni len spotrebiteľa, ale aj záložného veriteľa, záujem ktorého na uspokojení pohľadávky zaťaženej záložným právom kladie nad záujem dlžníka (spotrebiteľa). Odvolatelia poukázali na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 23/2014. Žalovaní zotrvali na svojom odvolacom návrhu s tým, že žalovaní 1. až 3. majú právo na náhradu trov konania od žalobcov 1. a 2. v rozsahu 100%, ktorú sú žalobcovia povinní poskytnúť spoločne a nerozdielne.

8. Žalobca 1. sa v odvolacej duplike nestotožnil s názorom žalovaných ohľadne údajnej neviazanosti súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu. Nezdial ani názor žalovaných, v zmysle ktorého závery odvolacieho súdu mali byť nedostatočne vysvetlené, predčasné, povrchné a z toho dôvodu arbitrárne. Poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 110/07). Odôvodnenie odvolacieho súdu k otázke neplatného zosplatenia nebolo koncentrované len v ods. 60. jeho zrušujúceho uznesenia, ale aj v ďalších odsekoch (57.- 61.). Žalobca 1. zotrval na návrhu, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi 1. priznal nárok na náhradu odvolacieho konania.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offi na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. à contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných 1. a 3. je nedôvodné.

10. Predmetom konania je určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby špecifikovanej v ods. 1 odôvodnenia tohto rozhodnutia. Podstatnou otázkou, riešenou v konaní pred súdom prvej inštancie bola otázka, či vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru poskytnutého bankou ako veriteľom žalobcovi 1. ako dlžníkovi a žalobkyni 2. ako spoludlžníčke, bolo vykonané v súlade s relevantnými právnymi normami, a teda či aj následné postúpenie bankovej pohľadávky žalovanému 1. je platné. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo vykonané v súlade s ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predmetná pohľadávka banky voči žalobcom preto nemohla byť platne postúpená na žalovaného 1., na návrh ktorého sa dražba uskutočnila.

11. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že na odvolanie žalovaných 1. a 3. proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým určil neplatnosť predmetnej dražby už odvolací súd rozhodoval a prvoinštančný rozsudok v napadnutom výroku I. o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby a závislom výroku III. o náhrade trov konania uznesením zo dňa 31.01.2023, č. k. 23Co/48/2022-260 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie doručiť stranám sporu vyjadrenie žalobcu 1. (doručené súdu prvej inštancie dňa 12.04.2021) a umožniť stranám sporu vyjadriť sa k predmetnému podaniu. Odvolací súd tu konštatuje, že prvoinštančný súd svoj nesprávny procesný postup napravil a vyjadrenie žalobcu 1. stranám sporu doručil v zmysle pokynu odvolacieho súdu. Súčasne v poradí prvom odvolacom konaní odvolací súd preskúmal aj otázku vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetného úveru bankou, pretože podstatou aj predchádzajúceho odvolania žalovaných 1. a 3. bola otázka, či vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru poskytnutého bankou ako veriteľom žalobcovi 1. ako dlžníkovi a žalobkyni 2. ako spoludlžníčke, bolo vykonané v súlade s ustanoveniami § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda či aj následné postúpenie bankovej pohľadávky žalovanému 1. je platné. Táto otázka bola teda podstatnou v predchádzajúcom odvolacom konaní proti v poradí prvému rozsudku súdu prvej inštancie (8C/36/2020 - 174 zo dňa 11. novembra 2021), tak ako aj v tomto odvolacom konaní proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie (8C/36/2020-293 zo dňa 29. júna 2023). Odvolací súd vo svojom prvom rozhodnutí - uznesení zo dňa 31.01.2023, č. k. 23Co/48/2022-260 konštatoval, že *„pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, Eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatnenia ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú so skorších splátok. Z vyššie uvedeného vyplýva, že podstatnou pre mimoriadne zosplatnenie úveru je výzva (upozornenie), na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Z obsahu spisu vyplýva, že výzvou zo dňa 11.01.2017 OTP Banka Slovensko, a. s. v zmysle § 53 ods. 9 OZ upozornila žalobcov, že v prípade*

nevyrovnania ich záväzkov po lehote v stanovenom termíne vyhlásia úver za predčasne splatný a vyzvala žalobcov na úhradu omeškaných splátok vo výške 945,33 eur. K mimoriadnemu zosplatneniu úveru došlo listom zo dňa 19.05.2017 z ktorého vyplýva, že dlžná suma je 663,88 eur a týmto vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru, pričom celý záväzok je vo výške 29 813,45 eur. Na rozdiel od právneho záveru žalovaných má odvolací súd za to, že podstatnou je teda tá skutočnosť, či žalobcovia boli do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní so splátkou, pre ktorú došlo k mimoriadnej splatnosti a pre ktorú mali byť vyzvaní, pre žiadnu inú. Preto je nerozhodné či žalobcovia boli v omeškaní s inými splátkami, pokiaľ veriteľ mohol zosplatniť úver iba pre splátku, s ktorou boli žalobcovia v omeškaní a zároveň na ktorej omeškanie boli i upozornení v stanovenej lehote. Súd prvej inštalácie v bode 27 rozsudku uviedol, že keďže nedošlo k výzve, nedošlo ani k platnému zosplatneniu úveru. Z uvedeného dôvodu, je preto odvolacia námietka žalovaných v tom, že súd nezohľadnil tú skutočnosť, že žalobcovia boli v omeškaní s ďalšími splátkami, resp., že ani tú, na ktorú boli vyzvaní nesplatili ako mali, nedôvodná.“ (ods. 57. až 61. uznesenia č. k. 23Co/48/2022-260 zo dňa 31. januára 2023).

12. Po preskúmaní odvolania a obsahu spisu odvolací súd nenachádza dôvod na odklon od právnych záverov citovaných v poradí prvom rozhodnutí tunajšieho odvolacieho súdu č. k. 23Co/48/2022-260 zo dňa 31. januára 2023, ktorými sa ako právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 C. s. p. prvoinštančný súd riadil. Na doplnenie záverov predchádzajúceho odvolacieho konania, s prihliadnutím na dôvody odvolania a odvolacie námietky žalovaných 1. a 3. proti v poradí druhému prvoinštančnému rozsudku, odvolací súd uvádza nasledovné:

13. Nesporné medzi stranami sporu bolo, že banka ako veriteľ a žalobca 1. ako dlžník a žalobkyňa 2. ako spoludlžníčka uzavreli dňa 08.08.2014 Zmluvu o OTP refinanc úvere, na základe ktorej poskytla banka v prospech dlžníka účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 32 000 eur a dlžník sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky podľa zmluvy.

14. Podľa čl. VII ods. 2 písm. e) predmetnej zmluvy o úvere pri podstatnom porušení zmluvných povinností je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

15. Podľa čl. VII ods. 1 písm. a) predmetnej zmluvy o úvere za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považuje ak dlžník neuhradí svoje splatné peňažné záväzky v termíne ich splatnosti.

16. Súd prvej inštalácie správne konštatoval, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a riadi sa ustanoveniami zakotvenými v piatej hlave Občianskeho zákonníka: Spotrebiteľské zmluvy, teda § 52 a nasl.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa §-u 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

19. Podľa §-u 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa §-u 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že výzvou zo dňa 11.01.2017 banka vyzvala žalobcov na úhradu dlžnej čiastky, ktorá bola ku dňu 10.01.2017 vo výške 945,33 eura do 15 dní odo dňa doručenia výzvy z dôvodu, že meškajú so splácaním úveru viac ako tri splátky vo výške 945,33 eura. Súčasne vo výzve banka poukázala na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a upozornila žalobcov, že v prípade nevyrovnania záväzkov po lehote v stanovenom termíne vyhlási úver za predčasne splatný. V období od 11.01.2017 do 01.03.2017 žalobcovia banke uhradili 986,86 eura. Listom zo dňa 19.05.2017 banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru s odôvodnením, že dlžná suma úveru bola ku dňu 19.05.2017 vo výške 663,88 eura a vyzvala žalobcov na zaplatenie celého záväzku v sume 29 813,45 eura v 10. deň odo dňa doručenia uvedenej výzvy, kedy mala nastať účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný.

21. Podľa citovaných článkov predmetnej zmluvy o úvere sa banka ako veriteľ so žalobcami dohodla, že v prípade neuhradenia splatných peňažných záväzkov v termíne ich splatnosti je banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný. Súčasne však odvolací súd zdôrazňuje, že citované zmluvné dojednania v čl. VII ods. 2 písm. e) a čl. VII ods. 1 písm. a) je možné aplikovať len v rámci zákonných ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Banka teda mohla uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a žiadať žalobcov o zaplatenie celej pohľadávky, toto právo však mohla využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky pri súčasnom splnení podmienok vyžadovaných ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

22. Z obsahu výzvy zo dňa 11.01.2017 vyplýva, že banka vyzvala žalobcov na úhradu 945,33 eura, pretože meškajú so splácaním úveru viac ako tri splátky. Termín splátok bol zmluvne dohodnutý ako 08. deň v mesiaci, výška splátky 182,73 eura. Podľa vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.01.2021- prezentovaného aj v odvolaní, relevantné obdobie pre účely sporu je obdobie od 08.08.2016 (deň splatnosti 22. splátky, už s platením ktorej sa žalobcovia dostali podľa žalovaných 1. a 3. do omeškania). Z uvedeného vyplýva, že ide o omeškané splátky (predchádzajúce výzve s upozornením z 11.01.2017) od 08.08.2016 do 08.01.2017 (vrátane). Žalobcovia na výzvu banky reagovali uhradením 986,86 eura. Ďalšia výzva banky s upozornením podľa §-u 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobcom doručená nebola a banka vyhlásila predčasnú splatnosť úveru listom zo dňa 19.05.2017. S poukazom na citované ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, predčasnú splatnosť je možné vyhlásiť len po predchádzajúcom upozornení spotrebiteľa (žalobcov) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Banka upozornila na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka výzvou zo dňa 11.01.2017, ktorá sa vzťahovala na omeškané splátky, predchádzajúce upozorneniu, pričom žalobcovia bankou žiadanú sumu zaplatili (i keď nie v určenej lehote, ale v období necelých dvoch mesiacov). Odvolací súd sa stotožňuje s jednoznačne formulovaným právnym názorom odvolacieho súdu v predchádzajúcom, zrušujúcom rozhodnutí vo veci sp. zn. 23 Co/48/2022-260 zo dňa 31.01.2023 (ods. 60. odôvodnenia), že podstatnou je skutočnosť, či žalobcovia boli do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní so splátkou, pre ktorú došlo k mimoriadnej splatnosti, a pre ktorú mali byť vyzvaní, pre žiadnu inú. Preto je nerozhodné či žalobcovia boli v omeškaní s inými splátkami, pokiaľ veriteľ mohol zosplatiť úver iba pre splátku, s ktorou boli žalobcovia v

omeškaní, a zároveň na ktorej omeškanie boli i upozornení v stanovenej lehote. Podľa odvolacieho súdu z pohľadu právnej istoty ako stavu, keď sa človek môže spoľahnúť na právo, resp. keď je právo predvídateľné, nie je možné súhlasiť s právnym názorom žalovaných 1. a 3., že banka bola oprávnená realizovať svoje oprávnenie zosplatiť úver pre ktorúkoľvek splatnú a omeškanú splátku. Pretože ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, môže banka takéto oprávnenie realizovať len v zákonných rámcoch § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako už napokon bolo konštatované. V prípade súdneho prieskumu správnej aplikácie citovaných ustanovení v súdnom spore, musí byť identifikovateľná konkrétna splátka, s ktorou je dlžník v omeškaní a pre ktorú sa uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na názor publikovaný v odbornej literatúre, s ktorým sa stotožňuje, že ak zákon (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená (porovnaj: *Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol.* Občiansky zákonník I. § 1-450. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2019, 636 s.). V poradí prvou splátkou, so splatením ktorej boli žalobcovia v omeškaní (ako vyplýva z tvrdení žalovaných 1. a 3. uvedených vo vyjadrení zo dňa 05.01.2021 a aj v odvolaní, ako aj z tabuľky splácania úveru (časť (B) vyjadrenia a bod 13. odvolania), bola splátka 22 so splatnosťou 08.08.2016. Nasledovali ďalšie splátky, ktoré neboli žalobcami riadne splácané (september 2016 až január 2017 - vždy 08. deň v mesiaci), v dôsledku čoho banka výzvou zo dňa 11.01.2017 vyzvala žalobcov na úhradu dlžnej čiastky. Žalobcovia následne uhradili postupne 986,86 eura a banka úhrady započítala na omeškané splátky, ako vyplýva z už uvedenej tabuľky. Omeškaná splátka z 08.08.2016, ktorá bola prvou omeškanou splátkou, pre ktorú boli žalobcovia vyzvaní bola v celom rozsahu splatená 09.02.2017. Pre túto splátku preto následne (po upozornení zo dňa 11.01.2017) nemohlo prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti listom z 19.05.2017. Žiadne ďalšie upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po 11.01.2017 žalobcom doručená nebolo. Odvolací súd opakuje, že nie je právne významné, či boli žalobcovia v omeškaní s inými splátkami. Podstatná je splátka, pre ktorú (ako prvú omeškanú) boli žalobcovia upozornení na možnosť uplatnenia predčasnej splatnosti. Navyiac je nesporné, že žalobcovia na výzvu banky zo dňa 11.01.2017 reagovali tak, že bankou žiadanú dlžnú sumu uhradili.

23. S poukazom na uvedenú argumentáciu je možné konštatovať, že predčasná splatnosť úveru nenastala pre nesplnenie zákonných predpokladov zakotvených v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo teda o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda vo vzťahu k pohľadávke voči žalobcom o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v 1. rade sa tak nestal záložným veriteľom žalobcov a nemal oprávnenie navrhnúť vykonanie dobrovoľnej dražby.

24. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov správne zistil skutkový stav, ktorý odvolací súd prevzal (§ 383 C. s. p.), a na ktorý správne zvolil a aplikoval príslušné právne normy. Z obsahu preskúmaného spisu nevyplýval nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého by bolo možné konštatovať porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie tak rozhodol vecne správne, pričom svoje rozhodnutie náležite v súlade s ustanovením § 220 C. s. p. odôvodnil. Odvolacie námietky žalovaných v 1. a 3. rade sú tak nedôvodné. V tejto

súvislosti odvolací súd poukazuje na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktoré sa stali súčasťou ustálenej súdnej praxe a v zmysle ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. V súlade s takto ustálenou súdnou praxou sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami žalovaných 1. a 3., ktoré boli relevantné pre posúdenie odvolania a rozhodnutie vo veci.

25. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa citovaného ustanovenia § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

28. Žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu, majú preto voči žalovaným 1. a 3. nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., keď tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne im náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).

V Trnave dňa 27. novembra 2024

JUDr. Eva Behranová
predsedníčka senátu

JUDr. Peter Duman
sudca

Mgr. Matúš Stariček
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Monika Franková

Doručenka

Odosielateľ a prijímateľ

Odosielateľ

ico://sk/00165638

Prijímateľ

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

23.01.2025 00:23:27

Doručovaná správa

Identifikátor správy

12c76430-5bed-4191-8f6a-a354be6507ef

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačku

<http://www.w3.org/2001/04/xmlenc#sha512>

Digitálny odtlačok správy

KWiQpOcloJpQSswM9IF+FX+wqgAeLJ2GshFL
M8NEj+hunbURRu/Z4Nt3PvBqWaDQlvo4FRkv
AzOohFWcYO1AKg==

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

8a76cfd2-6da6-4a43-bf53-95b83c75106c

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

03854701-6837-4113-ac93-cf202b1058e3

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

198ef36a-128b-4e77-94c5-eed454531b1e

Notifikácia o doručení k 8C/36/2020-352 rozsudok KS TT - L:20/1 Kar.

Odosielateľ a prijímateľ

Identifikátor odosielateľa

ico://sk/00165638

Identifikátor prijímateľa

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum uloženia správy

07.01.2025 13:29:55

Úložná lehota (počet dní)

15

Dátum uplynutia doručenia

22.01.2025 23:59:59

Správa na doručenie

Identifikátor správy

12c76430-5bed-4191-8f6a-a354be6507ef

Predmet správy

8C/36/2020-352 rozsudok KS TT - L:20/1 Kar.

Typ správy

00166073.UradnyListSud.sk

Poznámka

Pri doručovaní správy sa uplatňuje fikcia doručenia. Po uplynutí dátumu doručenia a neprevzatí správy sa doručovaná správa považuje za doručenú.

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

03854701-6837-4113-ac93-cf202b1058e3

Názov elektronického dokumentu

03854701-6837-4113-ac93-cf202b1058e3.asice

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

198ef36a-128b-4e77-94c5-eed454531b1e

Názov elektronického dokumentu

Rozsudok_zo_d_a_27.11.2024__c.l.352___podpis

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

8a76cfd2-6da6-4a43-bf53-95b83c75106c

Názov elektronického dokumentu

Dolozka_o_autorizacii.pdf